

Úterý 1. postního týdne

📖 Iz 55,10-11; Mt 6,7-15

Iz 55,10-11

Toto praví Hospodin: „Jako déšť a sníh padá z nebe a nevrací se tam, ale svlažuje zem a působí, že může rodit a rašit, ona pak obdařuje semenem rozsévače a chlebem toho, kdo jí, **tak se stane s mým slovem, které vyjde z mých úst: nevrátí se ke mně bez účinku, ale vše, co jsem chtěl, vykoná a zdaří se mu, k čemu jsem ho poslal.**“

Mt 6,7-15

Ježíš řekl svým učedníkům: „**Když se modlíte, nebuďte přitom povídají jako pohané.** Ti si totiž myslí, že budou vyslyšeni pro množství slov. Nebuďte tedy jako oni. Vždyť váš **Otec ví, co potřebujete**, dříve než ho prosíte. Vy se tedy modlete takto: **Otče náš**, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od Zlého. Jestliže totiž odpustíte lidem jejich poklesky, odpustí také vám váš nebeský Otec; ale když lidem neodpustíte, ani váš Otec vám neodpustí vaše poklesky.“

➔ **K Božímu slovu** (z publikace od paulínek Evangelium na každý den 2016)

„Otče náš“ je modlitba před Otcem, která obsahuje všechny ostatní modlitby. Skládá se ze sedmi proseb formulovaných v imperativu. To je způsob vyjádření vůle, která respektuje svobodnou činnost Boží. Chceme, aby nám Otec dal to, co nám sám chce dát. Imperativ se rodí z indikativu: Bůh je Otec, ať je tedy Otcem pro nás! On chce, aby tomu tak bylo, a to chceme také, pro „nás“, pro mě a pro všechny ostatní.

† **Z Buly papeže Františka k Svatému roku milosrdenství** (z čl. 14)

Milosrdní jako Otec – takové bude motto svatého roku. V milosrdenství máme důkaz toho, jak miluje Bůh. Dává se cele, navždy, nezištně, a aniž by něco žádal na oplátku. Přichází nám na pomoc, když jej zýváme. Krásná je denní modlitba církve, která začíná slovy:

„Bože, prosím, vysvoboď mě, Hospodine, na pomoc mi pospěš!“ (Žl 70/69,2). Pomoc, o kterou naléhavě prosíme, je prvním krokem Božího milosrdenství směrem k nám. On nás přichází vyprostit ze slabosti, v níž žijeme. A jeho pomoc spočívá v tom, že nám umožní vnímat jeho přítomnost a jeho blízkost. Den po dni, zasažení jeho soucitem, se můžeme také my stávat soucitnými se všemi.